

Bilag 2.

KØBENHAVNS UNIVERSITET

Universitetets rektor

København K., den 1. maj 1961.

Efter at undervisningsministeriet i skrivelse af 24. april d. å. havde anmodet Københavns universitet om en udtalelse vedrørende et forslag til lov om ændring i fundats af 18. januar 1760 for Arne Magnussens Legat (Den arnamagnæanske Stiftelse), fremsatte universitetet den 26. s. m., efter at sagen havde været gjort til genstand for en indgående drøftelse i konsistorium, en foreløbig redegørelse for universitetets syn på sagen. Samtidig forbeholdt man sig ret til senere at redegøre nærmere for visse synspunkter, som der ikke havde været tid til at gå ind på i den nævnte skrivelse, der blev afgivet til ministeren, dagen før lovforslagets fremsættelse i folketinget.

Konsistorium har i denne anledning anmodet bestyrelsen for Den arnamagnæanske Stiftelse om en udtalelse til brug ved sagens fornyede behandling i konsistorium. Man har herefter modtaget en erklæring af 29. april d. å. fra den nævnte bestyrelse, hvis medlemmer repræsenterer den nærmeste sagkundskab på dette område, og vedlægger til ministeriets underretning et eksemplar af denne erklæring, som den 1. d. m. har været genstand for drøftelse i konsistorium.*)

Som fremhævet i universitetets skrivelse af 26. f. m. må universitetet være af den opfattelse, at en udlevering af den væsentligste del af den arnamagnæanske samling er uforenelig med det retsgrundlag, hvorpå universitetets adkomst til samlingen beror, og universitetet føler sig forpligtet til ikke at medvirke til ændring af dette grundlag. På den anden side er man fra universitetets side ikke blind for, at lovgivningsmagten

ved afgørelsen af sagen vil kunne tage andre synspunkter end de rent juridiske i betragtning, men universitetet mener sig ikke kompetent til at afveje de modstridende synspunkter imod hinanden. Universitetet anser det imidlertid for sin pligt at understrege ikke blot, at den nærmeste sagkundskab har udtalt sig imod en udlevering af den største del af samlingen, men også, at sagen — efter i årtier at have været genstand for diskussion — nu føres frem på en sådan måde, at der kun levnes nogle få dage til at overveje et forslag, som er videregående end noget af de tidligere diskuterede, rent bortset fra at dets indhold på mange punkter er ganske uafklaret. Det må således anses for en alvorlig mangel ved lovforslaget, at den nærmere afgrænsning af, hvilke håndskriftgrupper der skal omfattes af udleveringen, gøres afhængig af en efterfølgende fortolkning af visse vagt udformede udtryk i det fremsatte forslag.

Universitetet ønsker desuden at fremhæve, at lovgivningsmagten påtager sig et tungt ansvar over for den fremtidige videnskabelige forskning her i landet, hvis den i meget væsentlig grad forringer Københavns muligheder for ligesom hidtil at virke som et centralt sted for studiet af den nordiske kultur i middelalderen.

Endelig skal man henlede de lovgivende myndigheders opmærksomhed på spørgsmålet om, hvorvidt den påtænkte aflevering af kulturværdier, til hvilke en dansk samling har en klar ejendomsret uanset deres oprindelse, muligt vil kunne få konsekvenser i retning af fremsættelse i fremtiden af ønsker fra andre sider om udlevering af

*) Optrykt som bilag 3.